

Brīvā Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMES ORGĀNS

Nr. 53 (2691)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 5. maijā

Maksā
2' kap.

Šodien — PRESES DIENA

Šodien aprit 50 gadi, kopš iznācis bolševistiskās avīzes «Pravda» 1. numurs. Sis notikums kļuva par lielu svētku dienu visiem preses darbiniekiem, korespondentiem, lasītājiem, jo šo dienu ik gadus atzīmē kā padomju preses svētkus. Sogad tie ir sevišķi ievērojami ne tikai kā «Pravdas» piecdesmit gadu jubileja, bet arī tāpēc, ka PSKP XXII kongress izvirzījis jaunus uzdevumus un prasības arī preseī. Kongresa materiālos skaidri izteikta doma: laiks atbrīvoties no dažādu sabiedrības attīstības jautājumu pārviršanās apgaismošanas. Tāpat kā ikdienā ražošanas un idejiskās audzināšanas darba jomā arī preses darbiniekiem ir jāveic savs konkrēts uzdevums komunisma materiāli tehniskās bāzes izveidošanā. Rajonu laikrakstiem jo rūpīgāk jāapgaismo pirmrindas pieredze lauk-

saimniecībā, asāk jāvēršas pret nesaimnieciskumu un nepareizu kolhozu un padomju saimniecību darba vadišanu.

Mūsu avīzei jāizveido jauna seja. No tās slejām jāpazūd slikti uzrakstītiem rakstiem, pavirši risinātām problēmām, šablonam un pelēcīgam. Saja darba neiztikt bez mūsu avīzes lielisko palīgu — lauku un darbavietu korespondentu kolektīva. Ciemos, pilsētās un atsevišķās darbavietās izveidotie korespondentu punkti mūsu avīzei kļuvuši par neatvietojamiem palīgiem. Grūti pārvērtēt Daudzeses, Krustpils un Sēlpils ciemu, Krustpils cukurfabrikas, Jēkabpils MRS, kolhoza «Zelta vārpa» un daudzu citu korespondentu punktu locekļu veikumu aizvadītajā gadā. Šie ļaudis ir iemācījušies vērīgām avīznieka acīm ielūkoties savā ikdienā, objektīvi novērtēt paveikto, principiāli atsegt trūkumus. Visus nenosaukt, bet, vērīgi pārlapojot «Brīvās Daugavas» komplektu, jo bieži var ieraudzīt bb. Antāna, Kucenķeires, Janovska, Radziņas, Kalvānes, Stara, Murānes, Timpas, Borisenko, Mauriņa, Krastiņa vārdus. Un tādu kā viņi ir daudz. Ne velti redakcijas pasta somā reti kādu dienu ir mazāk kā piecpadsmit vēstuli.

Katru mēnesi ar lielu interesi rajona mazie lasītāji — skolu audzēkņi gaida iznākam savu izdevumu «Pionieru uguniņa». Te spalvu izmēģina mūsu jaunā avīznieku maiņa. Pavisam droši un labprāt informāciju savam izdevumam raksta Maija Ušaka, Daina Pirāga, Ināra Daugule, Ira Volujeviča un citi.

Par aktīvākiem korespondentiem turpmāk jāklūst kolhozu un padomju saimniecību lauksaimniecības speciālistiem, darba pirmrindniekiem. Viņu uzdevums — ne tikai no zinātnes viedokļa aprakstīt, kā būtu vēlams veikt vienu vai otru darbu. Par pašu pieredzi, par šķēršļiem, kas traucē, par meklējumiem un par paveikto, — lūk, par ko vēlas lasīt ikviens mūsu rajona lauku darba cilvēks, kura uzdevums šodien ir savā ikdienas darbā īstenot marta Plēnuma vēsturiskos lēmumus.

Preses darbinieks, korespondents nav tikai dzīves atspoguļotājs. Jāpanāk, lai katrs raksts būtu uzrakstīts tā, ka to nevar vienaldzīgi izlasīt un nolikt malā. Jāpanāk, lai katrs no tiem iemācītu ļaudīm kaut ko jaunu, vērstu viņu uzmanību uz to, kas traucē spert platāku soli.

Pirmais Maijs rajona pilsētās un laukos

Viesītē

Svētku drānās tērpti ļaudis pulcējās kultūras namā. Nāk dzelzceļnieki, mežrūpnieki, Lauku tehnikas apvienības darbinieki, Viesītes kolhoza biedri. 29. aprīļa vakars Viesītes pilsētas darbaļaudim bija lielo svētku ievadījums — notika svinīga sēde veltīta 1. Maijam. Referātu nolasīja partijas rajona komitejas pārstāvis b. Kārklīšs. Svinīgajā sēdē piedalījās ap 300 pilsētas iedzīvotāju un kolhoznieku. Pēc svinīgās daļas notika mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu priekšnesumi.

1. Maijā Viesītes darbaļaužu pārstāvji nolika vainagus un ziedus Lielā Tēvijas kara varoņu atdusas vietā.

P. Timohins

Kalna ciemā

Kalna ciema kolhozos «Stars» un «Vienība» svētkos notika svinīgas sapulces, kurās lauku ļaudis noklausījās referātus par Darbaļaužu starptautiskās solidaritātes dienu. Labus priekšnesumus bija sagatavojuši ciema tautas nama pašdarbinieki.

1. Maija priekšvakarā skaisti uzpostajā Ērgļu kapsētā, kurā apbedīti fašistiskā terora upuri, notika svinīgs sēru mitiņš. Tajā piedalījās vairāk nekā 300 cilvēku. Skaņot maršiem, ar krāšņiem vainagiem Kalna ciema iedzīvotāji svinīgā gājienā ieradās kapsētā.

Sēru mitiņā klātesošos uzrunāja bb. Grīnšteins, Timpas, partijas rajona komitejas instruktors b. Mūkāns. Izjustus vārdus teica Mežzemes septiņgadīgās skolas skolotājs E. Feizaks, bet šīs skolas pionieri ar ziediem un sirsnīgiem pantiem no Raiņa dzejām godināja fašistu noslepkavoto ļaužu piemiņu. Vidsalas pamatskolas audzēkņi bija glīti uzkopuši kapu kopīgas un to apkārti.

Vainagus un puķes uz kapiem nolika arī kolhozu «Stars» un «Vienība» pārstāvji, Kalna ciema lauku slimnīcas, Biržu mežniecības, patērētāju biedrības un citi kolektīvi.

V. Mežmalis

Jēkabpili

Svētku demonstrācija soļo Krustpils stacijas dzelzceļnieku kolektīvs.

Plaviņās

29. aprīlī Plaviņu pilsētas kultūras namā kuplā skaitā pulcējās pilsētas uzņēmumu, iestāžu, organizāciju pārstāvji, lai svinīgi atzīmētu pasaules darbaļaužu lielo svētkus — 1. Maiju. Referātu par starptautisko strādnieku solidaritātes un cīņas skati nolasīja partijas rajona komitejas pārstāvis b. Gruduls.

Plašu svētku priekšnesumu programmu sniedza Plaviņu atbalsta paraugsaimniecības un pilsētas kultūras nama pašdarbinieki.

1. Maijā uzpostajā pilsētā notika darbaļaužu demonstrācija un mitiņš. Lielās svētku lozungiem un

karogiem pušķotās kolonās ieradās nerūdas izrakteņu kombināta strādnieki, pilsētas skolu audzēkņi, kā arī citu uzņēmumu un iestāžu pārstāvji. Svētku demonstrācijā piedalījās vairāk nekā 1000 plaviņieši.

G. Zilde,

Plaviņu pilsētas izpildu komitejas sekretāre

Par citiem neparastāks...

«Maijs, ziedošais maijs ir atnācis, vai sadzirdat viņa soļus?» ... sākas kādas dzejas pants. Tiešām, Maija svētki ir vieni no skaistākajiem, un ne tikai tāpēc, ka sāk zaļot bērzi un uzdzied pirmās pavasara puķes. Gaļvenais, sadzirdam viņa soļus — septiņgades, ikviena darba darītāja soļus.

Pacilātā garastāvoklī, ar labām domām uz svinīgo sēdi veltītu 1. Maijam rajona kultūras namā sanāca darbaļaudis. Un kā lai nepriecājas — daudzi kolektīvi, kā Līvānu kūdras, cukurfabrikas, Krustpils dzelzceļnieki, sakarnieki guvuši lieliskas darba uzvaras arī republikas mērogā! Par to savā referātā runāja partijas RK sekretārs b. Podskočijs. Sogad labāk strādā arī Jēkabpils rajona lauku ļaudis, kas sākuši cīņu par priekšzīmīgu pavasara sējas darbu paveikšanu, sekmīgi īsteno Programmu nospraustos uzdevumus. Maija svētki ir darba, cīņas un uzvaru diena. To šogad, uz komunisma celtniecības starta stāvot, izjūt vairāk nekā citus gadus.

Jēkabpils MRS ļaudis svētku gājienā.

V. Beļeviča foto

R. Birze

«PRAVDAS» dižā jubileja

«Pravdas» 50. gadadiena ir svarīgs notikums partijas un padomju tautas idejiskajā dzīvē, padomju preses attīstībā. PSKP Centrālā Komiteja savā lēmumā «Par «Pravdas» 50. gadadienu» atzīmē, ka tās vēsture nesaraucami saistīta ar Padomju Savienības Komunistiskās partijas varonīgo vēsturi, ar V. I. Leņina nodibinātajām mūsu partijas preses slavenajām tradīcijām.

«Pravda» ir nogājusi garu un slavas pilnu ceļu. Tās vēsture ir dzīva, spilgta hronika, kas atspoguļo visu, ko pārdzīvojuši mūsu Dzimtene, ko veikusi Komunistiskā partija, ko padomju varas gados sasniegusi tauta. «Pravda» ir kvēla agitatore, propagandiste, rūpīga tautas masu audzinātāja un kaujinieciska organizatore. Ar katru savu rindu tā kalpo dižajiem marksisma-leņinisma mērķiem, cenšas panākt, lai uz zemes valdītu Miers, Darbs, Brīvība, Vienlīdzība, Brālība un Laime visām tautām.

«Pravda» bija pirmā legālā marksistiskā strādnieku dienas avīze Krievijā. To nodibināja pēc Pēterburgas strādnieku ierosmes un ar viņu saiziedoto naudu. «Pēterburgas strādnieki», rakstīja V. I. Leņins, «noorganizēdami strādnieku dienas avīzi, paveikuši lielu, — nepārspējamu var teikt, vēsturisku darbu» (Raksti, 18. sēj., 158. lpp.).

«Pravda» jau ar pirmajiem numuriem kļuva tuva un dārgā strādniekiem. Tā iekaroja viņu sirdis un prātus. Strādnieki pa kapeikaili savāca avīzes izdošanai nepieciešamo naudu, rakstīja redakcijai par savām vajadzībām, grūtībām un šaubām. Pirmajā iznākšanas posmā, kas ilga vairāk nekā divus gadus, «Pravda» publicēja pāri par 17 tūkstošiem strādnieku korespondenču.

«Pravdas» idejiskais iedvesmotājs un vadītājs bija V. I. Leņins. Viņš izstrādāja laikraksta darbības programmu, dedzīgi interesējās par katru tās soli, palīdzēja ar padomiem, ar saviem rakstiem avīzē viņš noteica tās politisko saturu. Laikā no 1912. līdz 1914. gadam «Pravda» publicēja 284 Vladimira Iljiča rakstus.

Buržuāziskā Pāgaidu valdība ne vienreiz vien mēģināja noņņaut «Pravdu»: aizliedza to izdot, izdevimolēja redakciju. Taču «Pravda», iznākdama ar citu nosaukumu, turpināja neatlaidīgi un nešaubīgi gatavot proletariāta sociālistiskajai revolūcijai.

Un revolūcija notika! «Pravda» par to paziņoja ar Leņina kvēlo uzskatumu «Krievijas pilsoņiem!». Padomju varas tapšanas dienās laikraksts savās slejās publicēja Leņina parakstītos dekrētus par zemi un mieru, jaunās Padomju Republikas pirmās tautas valdības uzsaukumus un rīkojumus.

Neatlaidīgi un konsekventi ieturēdama leņinisko līniju, «Pravda» veica lielu darbu proletariāta diktatūras nostiprināšanā, ārvalstu intervences un iekšējās kontrrevolū-

cijas sagrāvē, ekspluatatoru šķiru apspiešanā, strādnieku un zemnieku savienības nostiprināšanā, visu šķeltnieku un frakcionāru sagrāvē, neļaujot viņiem novirzīt partiju no leņiniskā ceļa. «Pravda» plaši izmantoja visu iespiestā vārda spēku, lai mobilizētu darbaļaudis saimnieciskās un kultūras celtniecības uzdevumu atīsināšanai. «Pravda» konsekventi un neatlaidīgi cīnījās par Leņina nospraustā mūsu zemes industrializācijas un elektrifikācijas, lauksaimniecības kooperēšanas un kultūras revolūcijas plāna īstenošanu.

«Pravda» spilgti parāda mūsu Dzimtenes attīstības perspektīvas ikvienā vēstures posmā, aicina padomju tautu pašizliedzīgi strādāt, rāda, kāds organizējošs spēks ir Komunistiskā partija, kuras vadībā mēs ceļam komunismu. Avīze īsti kaujinieciski propagandē PSKP XXII kongresa lēmumus, partijas jauno Programmu — dīeno komunisma celtniecības programmu.

Partijas un tautas varonīgajā cīņā par komunisma uzcelšanu izcīlu vietu iepem PSKP Centrālās Komitejas šā gada marta Plēnums, kas apsprieda partijas uzdevumus lauksaimniecības vadīšanas uzlabošanā. «Pravda» neatlaidīgi cīnās pret zemkopības zālauku sistēmu, plaši un uzskatāmi rāda progresīvo zemkopības sistēmu priekšrocības. «Pravdai» izveidojusies ļoti laba tradīcija — publicēt kolhozu labāko lauju rakstus. Rādot viņu bagāto pieredzi, radošo attieksmi pret darbu, viņu drosmīgos aizvien jaunu rezervju meklējumus, «Pravda» palīdz partijai audzināt laukos jauno cilvēku, virzīt uz priekšu lauksaimniecību.

Nav tādas parādības mūsu dzīvē vai ievērojama notikuma ārzemēs, par kuriem «Pravda» nerakstītu savās slejās.

Ar katru gadu vairāk «Pravda» nostiprina savas saites ar lasītājiem. To apliecina kaut vai tas, ka pēdējo piecu gadu laikā redakcija saņēmusi vairāk nekā divus miljonus vēstulu, rakstu un korespondenču.

«Pravda» ir visplašāk izplatītā dienas avīze pasaulē. Tās metiens patlaban ir 6 miljoni 300 tūkstoši eksemplāru.

«Pravdu» iespiež no matricām 22 mūsu zemes pilsētās, tai ir 45 korespondentu punkti iekšzemē un 28 — ārzemēs.

«Pravdas» pirmajā gadadienā V. I. Leņins to nosauca par «pirmo bezdelīgu, kas vēsti to pavasari, kad visa Krievija pārklāsies ar strādnieku organizāciju un strādnieku avīžu tīklu». Šis laiks ir pienācis. Līdzās «Pravdai» Padomju zemē izveidojies varens un plaši sazarots laikrakstu un žurnālu tīkls. Jaunajos apstākļos tie kopā ar «Pravdu» godam turpina un vairo slavenās leņiniskās boļševistiskās preses tradīcijas.

K. Skačko

Sakarnieku darba velte Maijam

1. Maija svētkus Jēkabpils rajona sakaru kantora darbinieku kolektīvs šogad sagaidīja ar labām vēlmēm. Pirmā ceturksņa un aprīļa mēneša plāns izpildīts pirms termiņa.

Par pirmā ceturksņa panākumiem sociālistiskajā sacensībā Jēkabpils sakarnieki ieguva LPSR Ministru Padomes un republikāniskās arod biedrības Ceļojošo karogu un 1 naudas prēmiju.

Sakarniekiem nenācās to viegli izcīnīt, bet, strādājot saliedēti un katru dienu savu darbu uzlabojot, tas godam nopelnīts. Svinīgajā sēdē vēltītā 1. Maijam Sakaru ministrijas vispārējās ekspluatācijas pārvaldes priekšnieks b. Točins pasniedza karogu. Sakaru kantora priekšnieks b. Jankovskis visa kolektīva vārdā apņēmas strādāt vēl labāk. Komunistiskā darba kolektīvu nosaukumus piešķīra Neretas, Jaunsēlpils, Staburaga sakaru nodalām.

Noslēgumā sakaru kantora pašdarbnieki sniedza koncertu.

V. Gaidamoviča,
Jēkabpils rajona sakaru kantora priekšnieka vietniece

Sakaru darbinieki saņem ceļojošo Sarkano karogu.

Kolektīvs organizators

Laikam gan nebūs tāda cilvēka, kas nezinās, ka teiciens «Prese ir ne tikai kolektīvs propagandists un agitators, bet arī kolektīvs organizators» pieder pasaulē pirmās sociālistiskās valsts dibinātājam V. I. Leņinam. Viņa rūpes par padomju presi kā asāko ideoloģisko ieroci ir paraugs, kas jāpatur prātā arī mūsu dienās.

So Vladimira Iljiča norādījumu savā darbā ievēro arī Jēkabpils rajona Viesītes kolhoza sienas avīzes redkolēģija. Viena gada laikā, kopš šī saimniecība apvienojusies, sienas avīze «Zelta druva» iekarojusi autoritāti sava arteļa biedru vidū. Un izskaidrojums tam gluži vienkāršs — sienas preses uzdevumus konkrēti un sistemātiski plāno mēnesim, pat gadam. Redkolēģijā, kur vada enerģiskais kolhoza zootehniķis V. Kamerāds, ir gan lauksaimniecības speciālisti, kā bb. Zandersons, Frāme, Lazdiņš, tā komjaunatnes un partijas pirmorganizāciju pārstāvji. Avīzes darbā palīdz arī brigādiere Kalniņa, mehāniķis Grigalovičs, cūkkope Saulespurene un vēl citi. Parasti nedēļu pirms kārtējā izdevuma kopā sanāk redkolēģija, un tad jau katram ir savi ierosinājumi, fakti un novērojumi. Kopējiem spēkiem top katrs numurs. Un tā visa rezultātā — interesants, aktuāls saturs, labs noformējums. Vai maz darba V. Kamerādam prasā iesūtīto rakstu rediģēšana, vai biškopim V. Lazdiņam — acij tīkamo virsrakstu un zīmējumu darīšana? Bet interese un pienākuma apziņa ir pirmajā vietā.

Kas, piemēram, jauns vērojams šogad izdevumos? Vispirms — aktualitāte un lielā laikmeta elpa, saimniecības dzīves pulss. Fotouzņēmumi un zīmējumi atdzīvina avīzē, bet «Melnais dēlis», kurā gandrīz ik numurā nokļūst slīņķi, žūpas un citi sabiedrisko normu pārkāpēji, ir kā nātre, kas asi dzel.

«Pa nepublicēto materiālu pēdām» rāda, ka redkolēģija seko, kā novērs iepriekš minētos trūkumus, cīnās par rakstu iedarbīgumu.

Piemēram, februāra numurā glietiem burtiem uzzīmētais lozungs: «Šķir darbus raitāk — tā tava velte PSKP CK marta Plēnumam!» aicināja kolhozniekus ar labām darbā vēlmēm sagaidīt lielo notikumu. Pirmajā rakstā — šoreiz ievada vietā izceltas vairāku darba darītāju uzņemtas saistības. Tālāk — isi «No pārskata sapulces tribīnes» uzsver, kādiem galvenajiem jautājumiem jāpievērš uzmanība turpmāk. Te ir runa par to, ka kompleksās brigādes sevi neattaisno. Jāatzīmē, ka tagad sekmīgākai darba veikšanai nodibinātas brigāžu padomes. Šajā numurā parā-

dījusies arī īpatnēja rubrika «Vienā teikumā». Šeit ļoti īsi pastāstīts par svarīgākajām lietām, notikumiem kolhoza dzīvē. Piemēram, šī gada janvārī vien pārdots valstij par 50 kg vairāk vilnas nekā visā 1961. gadā, kolhoza dabretīsti rajona mērogā lauku kolektīvu sacensībās ieguvuši 4. vietu utt. Bet satīriskajā nodaļā ar trāpīgu karikatūru un pierakstu nosodīta šofera Valaiņa rīcība kilometru pierakstīšanā ceļazīmēs. Nav taupīts arī 4. brigādes kolhoznieks G. Volkovs, kurš bieži dzer un terorizē savu ģimeni.

Lūk, 8. aprīļa numurs. Kopējais virsraksts «Pavasara diena gadu baro» sasauca ar straujo dzīves ritmu, CK marta Plēnuma lēmumiem. Pirmajā rakstā minēti fakti, uzvārdi par saistību izpildes gaitu 1. ceturksnī. Zootehniķis b. Kamerāds minējis interesantu piemēru: ja samazinātu vēl vairāk piena patēriņu kolhoza iekšējām vajadzībām un tielem izbarotu pienu ar ne lielāku tauku procentu kā 2, tad papildus varētu pārdot vēl 40 t piena. Foto un lielā informācija stāsta par pašreizējiem darbiem «Vitamīnu ceļā» — dārzniecībā, bet cits raksts «Piekabīnāmais inventārs negaida» uzsver, ka sakarā ar sējumu struktūras pārkārtošanu lielāka vēriba jāpievērš tehnikas un tās piekabes remontam. Bet, lūk, traktoristi Nazarenko un Kalniņš vēl toreiz nebija sākuši piekabes inventāra remontu. «Publicēto materiālu pēdās» paskaidrots, ka šoferim Valainim par pierakstītajiem 1200 km no algas atērķināts, bet G. Volkovs stāties biedru tiesas priekšā.

Kolhoza komjauniešu sekretāre L. Siško raksta, ka komjauniešiem šodien par maz tikai labi strādāt. Arī sabiedrisko uzdevumu pildīšana ir obligāts noteikums. Bet no kolhoza 35 komjauniešiem uz mākslinieciskās pašdarbības mēģinājumiem nāk tikai 7—8. Piemēram, komjaunieši Gināte, Robežniece nepiedalījās 1. Maija koncerta sagatavošanā. Tā nevar rīkoties.

Pamatīgu sutu dabūjis arī P. Skrimblis, kas, strādājot ar universālām dzirnavām, neievēroja tehnikas drošības noteikumus. Klāt karikatūra, pieraksts.

Uz Maija svētkiem redkolēģija izlaida vēl vienu avīzes numuru.

Arī šeit bez ievada un piemēriem var lasīt par labākajiem cilvēkiem, viņu vēlmēm svētkiem, darba ritmu pavasara lauku darbos un daudz ko citu.

Nav šaubu — katrs nākošais numurs būs interesantāks par iepriekšējo, liels palīgs visam kolektīvam svarīgo uzdevumu īstenošanā, jo sienas prese te kļuvusi par masu organizētāju.

Aktīvi preses izplatītāji

Ar katru gadu palielinās laikrakstu un žurnālu skaits un to tirāžas. Tas uzliek lielus pienākumus visiem preses izplatītājiem, jo izdevumi laikā jāpiegādā abonentiem.

Arī mūsu rajona kreisajā krastā ievērojami palielinājusies abonentu skaits. Uz katru 1000 iedzīvotājiem vidēji iznāk 971 laikraksts un žurnāls. Erberģes sakaru nodalā apkalpes rajonā uz katru 100 iedzīvotājiem ir 120, Kālvānu un Staburaga — 109 eksemplāri.

Vidēji katrā ģimenē abonē 2,7 periodiskos preses izdevumus, bet, piemēram, kolhozā «Leņina ceļš» uz katru ģimeni iznāk 4,8 periodiskie izdevumi, «Dzimentenē» — «Mežgalē» — 4,4.

Laikrakstu un žur-

nālu izplatīšanā daudz palīdz kolhozu un padomju saimniecību pastnieki un sabiedriskie preses izplatītāji. Ar cieņu jāmin Mežgales kolhoza pastnieks b. Puķītis. Viņš cenšas, lai katrā kolhozu ģimenē abonētu periodiskos izdevumus, lai pasūtītos žurnālus un avīzes saņemtu laikā. Viņš pirmais no visas lielās kolhozu pastnieku saimes uzņēmās saistības dzīvot un strādāt komunistiski. 1. Maija svētku priekšvakarā b. Puķītis svinīgi pasniedza vimpeli «Komunistiskā darba trieciennieks».

Istu sava aroda meistaru mūsu rajonā daudz. Tādi ir Viesītes kolhoza pastnieks b. Zemnieks Raiņa — b. Grāvītis, lauksaimniecības arteļa «Kom-

jaunietis» — b. Kateņe, «Komunāra» — b. Kalniņa un daudzi daudzi citi.

Izplatīt padomju presi plašās darbaļaudžu masās ir goda pilns un atbildīgs uzdevums, kuru partijas un komjaunatnes organizācijas uztic saviem labākajiem pārstāvjiem — sabiedriskajiem preses izplatītājiem. Daudzo izdevumu klāstā vajadzīgos un interesantākos arvien palīdz izvēlēties Jēkabpils 1. vidusskola — b. Ozoliņš, valsts bankā — b. Jumars, Neretas vidusskola — b. Zilinskā, gaļas pārstrādāšanas uzņēmumā — b. Kostjučenko un citi.

V. Ozoliņa,
Preses apvienības rajona nodaļas vadītāja

Aicināsim sekot labāko piemēram

Ar lielu interesi mūsu saimniecības ļaudis atver rajona laikrakstu, kad tajā publicēti ikmēneša sociālistiskās sacensības rādītāji. Reti sastapšim vienaldzīgu lasītāju, kam neinteresē, kuru vietu starp pārējām rajona saimniecībām ieņem viņējā. Dažkārt šie no pirmā acu uzmetiena sausi skaitļi runā iespaidīgu valodu. Aiz tiem slēpjas visa kolektīva darbs, katra kolektīva locekļa ieguldījums. Šie skaitļi saspara, uzmundrina, aicina sekot labāko piemēram.

Interesanti un pamācoši materiāli sakopoti tematiskajās lapaspusēs. «Plašu ceļu efektīvām lopbarības kultūrām», «Olbaltumvielām bagāta kukurūzas skābbarība — lopbarības produktivitātes kāpināšanas rezerve», «Ieviesisim progresīvās metodes cukurbiešu audzēšanā» un citas. Ierosmi darbā deva lauksaimniecības speciālistu neklātienēs apspriedes avīzes stējas. Sādi materiāli sakopojumi katrā ziņā jāturpina.

Daži vārdi par zinātniski ateistisko propagandu. Mūsu saimniecība atrodas apvidū, kur vēl samērā sīkstī turas reliģiskie aizspriedumi. Tāpēc mūsu avīzes slejās biežāk jāpublicē materiāli, kas zinātniski izskaidro baznīcas reakcionāro mācību, atmasko kulta kalpu īsto seju. Ar interesi iepazīnāties ar avīzē publicēto rakstu par Jaunjelgavas baptistu lieldzīvi un necilvēcīgo rīcību pret saviem bērniem. Pareizi dara redakcija, publicējot rakstu par Jēkabpils vecdiecībnieku dvēseļu gāna «svētā» Pālsija nekrietnājiem bērniem.

Tomēr ar to vien nepietiek. Baznīcas tradīcijām pretstatā jāliek skaidrās padomju tradīcijas, kas jau ieguvušas plašu popularitāti. Pašlaik, kad ciemos, kolhozos, padomju saimniecībās gatavojas gadskārtējiem pilngadības svētkiem, to organizatoriem lieti noderētu pieredze par šo svētku organizēšanu. Lauku kultūras dzīves organizatori to vēlas lasīt savā laikrakstā.

J. Raģis,
Atašienes padomju
saimniecības direktors

Nepamest rūpniecību pabērna lomā

Arvien nozīmīgāka vieta rajona ekonomikā ir rūpniecībai. Vairākiem uzņēmumiem ir republikas un pat Vis-savienības nozīme, tomēr mūsu avīzes slejās rūpniecības uzņēmumu, celtniecības un transporta organizāciju kolektīvu darbam līdz šim veltīts maz vietas. Reti parādās raksti par šo uzņēmumu pirmrindniekiem un viņu darba pieredzi. Mūsu rūpnīcās un fabrikās strādā daudz jauno speciālistu, kas kļuvuši par īstiem ražošanas meistariem un darba organizatoriem. Vispārēju cieņu ieguvusi celtniecības pārvaldes jaunā meistare Jevgeņija - Ostapenko. Enerģisko jauniešu pirmvaldes komjaunieši

ievēlēja par savu sekretāri. Sādi lieliski jaunie speciālisti ir katrā uzņēmumā. Viņu darbs un panākumi plaši jāpopularizē.

Mūsu celtniekiem šogad jānodod ekspluatācijā tāds svarīgs objekts kā keramzīta rūpnīca, jāceļ dzelzsbetona konstrukciju poligons. Tās ir ļoti svarīgas celtnes. Avīzes slejās plaši jāparāda to celāju darbs.

Rūpniecības uzņēmumos un it sevišķi celtniecības organizācijās nereti pieļauj materiālu un izejvielu neracionālu izlietošanu. Ilgu laiku sabiedrības uzmanības centrā nav izvirzīti jautājumi par ekonomiskajām problēmām ražošanas cehos un celtniecības

objektos. Sīni sakarībā daudz varētu pastāstīt par uzņēmumu partijas pirmorganizāciju partijas kontroles grupu darbību, to pieredzi.

Mūsu avīzei var nopietnus pārmetumus izsūtīt dzelzceļa transporta darbinieki. Ja nedaudz rakstīti par stacijas kolektīvu, tad kustības dienesta darbinieki gandrīz vai aizmirst.

Sevišķu uzmanību vajadzētu veltīt ražošanas sabiedriskajiem organizatoriem — arodbiedrības grupām, cehu komitejām, to pieredzes popularizēšanai.

V. Borisenko,
partijas RK
instruktors

Vairāk rakstu par partijas darbu

No lielā laikraksta saīpa pastnieki vienmēr kā pirmo izņem rajona avīzi «Brīvā Daugava». Katras nozares speciālists, ikviens cilvēks te var atrast noderīgus padomus. Sevišķi tas sakāms par lappusēm plakātiem, pirmrindnieku pieredzi, lauksaimniecības speciālistu norādījumiem un deputātu rakstiem. Tā, piemēram, mācoties no kolhoza «Sarkanais partizānis» pieredzes organisko mēslu sagatavošanā, Kalna ciema kolhozos «Vienība» un «Stars» šogad izvests uz laukiem trīs reizes vairāk mēslojuma nekā iepriekšējos gados.

Lasot «Brīvā Daugavu», lasītājiem rodas arī daudz novēlējumu. Pagājušajā gadā pamaz rakstīti par partijas organizāciju dzīvi un propagandistu pieredzi. Biežāk derētu publicēt materiālus par to, kā sabiedriskās organizācijas piedalās jaunā cilvēka audzināšanā, par biedru tiesu darbu un citiem jautājumiem. Vēl enerģiskāk jāatmas-

ko reliģisko kultu kalpu tumsonība. Lauku ļaudis savā laikrakstā biežāk grib redzēt uzrakstu «Lasītājs jautā — mēs atbildam», sevišķi par Lauksaimniecības arteļa statūtiem, sociālo nodrošināšanu un citām tēmām. Te ļoti noderētu juristu un padomju darbinieku konsultācijas. Cik vien to atļauj avīzes apjoms, vajadzētu vairāk publicēt jauno autoru darbus.

V. Timpa,
Kalna ciema kolhoza «Vienība»
partijas pirmorganizācijas
sekretārs

Izskaut paviršību

Apsveicami, ka mūsu rajona laikrakstā arvien biežāk parādās recenzijas par jaunākajām grāmatām. Tas dod iespēju lasītājiem labāk izprast un pareizi novērtēt dažādu rakstnieku darbiņus. Vēlams, lai tādās grāmatu apskates aptvertu visu

Konkrētāk un kvalificētāk

Mūsu rajona pirmrindas saimniecības uzkrājušas bagātīgu pieredzi ražošanas nozaru attīstīšanā. Tā lieti noderētu citām. Būtu ļoti apsveicami, ja redakcija organizētu pieredzējušu priekšsēdētāju, grāmatvežu, lauksaimniecības speciālistu uzstāšanos par kolhozu ekonomikas,

ražošanas plānošanas un organizācijas, finansu un citiem jautājumiem.

Daudzās saimniecībās vēl ilgu laiku ļoti aktuāla būs celtniecības problēma. Sīni ziņā bagāta pieredze ir tādām saimniecībām kā Pēternieku ciema Dubnas kolhozam, Krustpils ciema kolho-

zam «Leņina karogs», Variešu ciema kolhozam «Cīņa» un citām saimniecībām, kur uzceltas modernas lopkopības novietnes, dažādas saimniecības ēkas. To pieredze plaši jāpopularizē.

L. Vilcāns,
Abeļu ciema kolhoza
«Ozols» priekšsēdētājs

Neaizmirsīsim skolu dzīvi

Laikraksts ir tautas forums. Tas pauž visu padomju ļaužu domas un centienus. Lasot mūsu rajona laikrakstu, ar prieku varam atzīmēt, ka tā slejās arvien spēcīgāk jauzama cīņa par lauksaimniecības paaugstināšanu. Apsveicama parādība ir raksti par pedagogiskiem jautājumiem, skolu dzīvi un pionieru darbu. Padomju tauta cēl jaunu dzīvi — komunismu, izveidojot arī jaunas cilvēku savstarpējās attiecības. Jaunā cilvēka izaugsme svarīga loma ir tieši pedagogiskajam darbam, tāpēc tā atspoguļojama rajona laikrakstā ir vienmēr gaidīta. Tāpat ar lielu interesi mūsu skolas pedagogu kolektīvs gaida kārtējo jauno autoru apvienības literāro lappusi.

Vēlams būtu, lai arī turpmāk laikraksts joprojām rīsinātu jaunatnes audzināšanas tēmas, parādītu, kā skolas cinās par sekmju celšanu, dažādu negatīvu parādību novēršanu jauniešu starpā. Plašāk vajadzētu iepazīstināt lasītājus ar mūsu rajona labāko saimniecību

sasniegumiem un pirmrindnieku pieredzi, propagandēt jaunāko lauku celtniecībā un mehanizācijā.

A. Lapiņa,
Viesītes vidusskolas mācību
daļas vadītāja

Jauno lasītāju vārdā

Mūsu rajona avīze ir ļoti iecienīta jauniešu vidū. Tomēr vēlēties var daudz, lai padarītu to vēl interesantāku.

Spilgtāk, dzīvāk vajadzētu atspoguļot mūsu rajona dzīves ikdienas ritumu, lai ikvienu rakstu lasītājs izlasītu līdz galam. Vairāk derētu padomāt arī par avīzes noformējumu.

Mūsu republikas vidusskolu komjaunatnes pirmorganizācijas ir iesaistījušas starprepublikāniskajā Baltkrievijas, Latvijas un Lietuvas PSR skatē. 15. maijā noslēdzas pirmais posms, tāpēc pārlaposim šī gada «Brīvās Daugavas» numurus, palūkosimies, cik tā ir rakstījusī par sava rajona skolu komjauniešiem. Vidusskolās visu laiku rīt sprāgs un interesants komjauniešu darbs, bet avīzē par to rakstīti ļoti maz. Te parādā palikuši vidusskolu komjaunieši, pirmorganizāciju sekretāri.

Vai nebūtu laiks arī vietējā laikrakstā sākt tādu pasākumu kā «Sabiedriskās domas tribīni», kurā lasītāji varētu uzstāties ar tāda veida rakstiem, kā tas ir «Padomju Jaunatnē», piemēram, «Sēta — nikns suns», «Iegrožotā patstāvība» u. c., kas izraisījuši tik plašu atsaucību jauniešos.

Gribētos, lai arī lauksaimniecības informācijas nebūtu tik traucēta. Var taču arī tās uzrakstīt interesanti. Tas pats attiecas uz sporta informācijām un korespondencēm. Vai tiešām to rakstītāji neko labāku par protokolisku atstāstījumu nevar izdomāt?

Kāpēc kādreiz npublicēt skatītāju atsauksmes par kādu filmu? Tas sekmētu plašāku domu apmaiņu.

Mums, lasītājiem, jāklūst aktīviem korespondentiem, biežāk jāraksta par lielisko laikabiedru, padomju cilvēku, viņa darba uzvarām, atpūtu. Tad mūsu «Brīvā Daugava» kļūs daudz interesantāka.

J. Bušs,
Jēkabpils 1. vidusskolas
komjaunatnes pirmorganizācijas
sekretārs

Ko es gaidu no sava laikraksta

Saņemot sava laikraksta jauno, pēc iespiedkrāsas vēl smaržojošo numuru, ikviens lasītājs ar nepacietību ver lapu, cerēdams atrast tur interesantus rakstus un informāciju. Mēs, lasītāji, gribam savam laikrakstam novēlēt — lai nebūtu tādu gadījumu, kad lasītājs no met neizlasītu laikrakstu ar dažkārt dzirdētiem vārdiem:

«Tur nekā interesanta nav!»

Lasītājs no sava laikraksta gaida daudz. Daudzveidīgas ir viņa intereses un tāpēc arī dažādas prasības.

Man kā arodbiedrības darbiniekam nākas ik dienas sastapties ar strādniekiem, uzklaut viņu prasības un vajadzības. Bieži vien darbaļaudis ne-

pilnīgi vai nepareizi informēti par to vai citu jautājumu, meklē uz to atbildi avīzē. Tādēļ mans un daudzu strādājošo vēlējumus mūsu laikrakstam — turpmāk vēl plašāk un ātrāk sniegt pareizus izskaidrojumus par tiem valdības un vietējo iestāžu lēmumiem un rīkojumiem, kas skar plašās iedzīvotāju masas. Tādi likumi un lēmumi kā lauksaimniecības vadības pārkaļķošana, pilsētu apvienošana, piemājas zemju samazināšana un daudzi citi prasa tūlītēju un autoritatīvu izskaidrojumu preses slejās. Tas novērstu daudzus sarūgātājumus un pārpratumus.

Laikraksta slejās jābūt informācijai ne tikai par jau notikušo, bet arī par gaidāmajiem pasāku-

miem. Laikraksts nedrīkst kļūt tikai par notikušo faktu reģistrētāju, tam jābūt arī dzīves veidotājam, vērstot lasītāju uzmanību vajadzīgā virzienā.

Plašāk jāraksta par vēl sastopamajām mūsu dzīves negatīvajām parādībām, kā, piemēram, alkoholismu, rupjību un amorālu dzīves veidu. Tām jānodod visas sabiedrības pretsvars un nosodījums. Nepietiek rakstīt par alkoholisma kaitīgumu tikai no medicīnas viedokļa. Tie parasti ir vienaldzīgi, auksti vārdi, kas neskar sirdis. Cits iespāids būs rakstiem no ierastajām vai cietušām personām. Tāpat jāparāda ne tikai alkoholisma kaitīgums veselībai, bet arī materiālie zaudējumi un zaudētās ie-

spējas dzīves pilnveidošanā. Un jārāda arī iespēja šā kapitalistiskās sabiedrības netikuma palieku novēršanā.

Kultūras jomā gribētos lasīt plašākus rakstus par izcilo personu dzīvi un izaugsmi. Te lasītājs, sevišķi jaunatne, rastu sev paraugu, censtos tam tuvināties savas dzīves veidošanā.

Plašs kļuvis Jēkabpils rajons. Tāpat apvienojoties krietni lielāka kļuvis rajona pilsēta, kupls arī iestāžu un uzņēmumu skaits, kas visi prasa vārdu mūsu laikrakstā. Lasītāji vēlas, lai «Brīvā Daugava» kļūtu tematiski plašāka un saturā dziļāka.

A. Arājs,
14. CER vietējās
komitejas priekšsēdētājs

un neprincipialitāti

jauniznākušās daiļliteratūras klāstu. Diezgan reti avīzes slejās parādās pašdarbības kolektīvu sagatavoto koncertu, lugu novērtējumi.

Sodien — padomju Preses dienā — gribas novēlēt laikraksta darbiniekiem un korespondentiem pamatīgāk iedziļināties kā lauksaimniecības, tā arī pārējās dzīves sfērās, lai vienmēr principiāli un pareizi attēlotu labo, pozitīvo, no kā var mācīties simtiem darba darītāju. Šajā sakarībā gribu minēt vienu gadījumu. 7. aprīļa numura ievadrakstā bija minēts fakts par Druvu padomju saimniecības jauno cūku fermu, kur mehanizēti visi darbietilpīgie procesi un b. Griškāne kopj 1000 cūku. Par to pašu avīzē tika runāts arī mazliet vēlāk. Kad mēs ar Sudrabkalna kolhoza priekšsēdētāju b. Daņileviču un cūkkopi b. Berņevu aizbraucām uz šo fermu, lai iepazītos ar mehanizāciju, cūku turēšanu lielās grupās un barošanu no vakuuma silēm, izrādījās, ka smago darbu mehanizācija te vēl nav pabeigta. Biedre Griškāne to asi izjūt, jo kopj 400 cūkas (nevis 1000). Protāms, šeit ir arī daudz laba, ko mācīties, tomēr vajadzēja avīzes slejās atspoguļot patieso stāvokli, varbūt pakrītīzēt dažus darbiniekus, kas nerūpējas, lai varētu strādāt ar pilnu jaudu.

S. Radziņa,
mūsu korespondents punkta
locekle Dignājas ciemā

I. Alfejeva

«Svētā» Paisija vārdi un darbi

(Nobeigums. Sākums 51. numurā)

Sī gada 19. februārī Orlovs pavadīja viesos pie tuviniekiem savu sievu un taisnā ceļā no stacijas atnāca pie F. Mācītājs sāka žēloties zēna mātei, ka bez sievas viņam skumji mājās un palūdza, lai atļauj dēlam pārnākt pie viņa. Tā bija ar mieru.

Vakarā Sergejs F. atnāca uz Orlova dzīvokli. Abi uzcāja otrajā stāvā, sāka dzert pašdarinātu alu. Tā izlikās par maz, un puisis aizsūtīja pēc alus uz veikalu. Kad abi pamatīgi apreiba, Orlovs atkal sāka savas izvirtības. Ap astoņiem vakarā «cienīgtēvs» izvadīja no savas dzīvokļa piedzērušo pusaudzi, kas devās vakarskolas virzienā. Laukumā viņu aizturēja milicijas darbinieki...

Kāds bezdībēns, liela plaisa ir starp «tēva Paisija» vārdiem un darbiem! Viņš sludināja miermīlību, askētisku dzīves veidu, bet pašam tagad pienākas nevis nožēlot grēkus dieva priekšā, bet atbildēt tautas tiesā.

Vienā no saviem sprediķiem, ar ko mācītājs uzstājies, viņš teicis: topiet tīri ar gavēšanu, novājiniet miesu, un jūsu dvēsele pacelsies gaisā. Pēc viņa norādījuma dažas aizmaldējušās un savā ticībā aklas sievietes gavēja laikā saviem mazgadīgajiem bērniem nedeva gaļu, pienu, olas. Baidoties «pazudināt dvēseli», viņas nodarīja ne mazums ļaunuma bērnu organismam.

Tai pašā laikā «Paisija tēvs» ne sevišķi rūpējās par savas dvēseles glābšanu, dodot priekšroku zemes labumiem.

Piemēram, 7. aprīlī, kad pēc svētās mācības, ko sludināja garīgais tēvs, sakarā ar «lielo gavēni» ticīgajiem aizliegts lietot dažus produktus, Paisijam Orlovam nodeva cūkgaļu ar ceptiem kartupeļiem, taukus ceptu olu kulteni, desu, krējumu. 10. aprīlī pienesumā, ko viņam nodeva, bija cepta teļa gaļa, olas, citroni utt.

Tiesām, izlasot uzrakstu uz šīm paciņām un aplūkojot isto saturu, ikviens, pārfrāzējot pazīstamo krievu tautas sakāmvārdi, pārsteigts iesauksies: «Popam metenis arī lielajā gavēnī!»

Sarakstīšanās starp cienīgtēvu Orlovu un Jēkabpils vec ticībnieku draudzes valdes priekšsēdētāju Vasiliu Fedotovu, kas dzīvo Filozofu ielā 16, labi parāda draudzes priekšnieku savtīgās intereses. Ne jau par ticīgo garīgajām vajadzībām un cenšanās atrasties no laicīgās dzīves te ir runa. Gluži otrādi — šo vēstuli galvenā tēma — kvalificēta domu apmaiņa par to, kā apvest ap stūri rajona finansu nodaļas darbiniekus, lai izvairītos no nodokļiem un tādējādi vairāk labuma iegūtu sev.

«Mantkārība — grēks!» ar patosu runāja cienīgtēvs Orlovs, aicinot ticīgos draudzes locekļus ziedot dāvanas dieva un tā nama vārdā. So domu par nepieciešamību «upurēt» Paisija tēvs ne vienreiz vien sludināja lūdzējiem. Viņš mīlēja savu sprediķi nobeigt ar vārdiem: «Lai nevienam no jums nenāk ar tukšām rokām šajā svētajā namā, lai katrs, cik vien var, atnes kādu dāvanu. Padomājiet arī par savu mācītāju!» Un pēc tādām dedzīgām runām baznīcas ķesēlī bira dažādas dāvanas — gan par kristīšanu, laulāšanu, mirušo piemiņēšanu, bērēm utt., bet no turienes platā straumē plūda «svētā Paisija tēva» nepiepildāmā kaba.

Uzticīgie dievlūdzēji — vairumā veci un vecenīti, kas pa lielākaļ daļai dzīvo no pensijas vai savu bērnu apgādībā, nedomājot ziedoja garīgajam tēvam savus nelielos krājumus.

Pagājušā gada 1. augustā draudzes valdes priekšsēdētājs Fedotovs un tās locekļi Petrovs un Blakunovs ar mācītāju Orlovu noformēja fiktīvu līgumu, kas aizsargāja viņa «blakus ienākumus» no rajona finansu nodaļas iekasēšanas nodokļu noteikšanā. Līgumā, kurš apstiprināts ar draudzes padomes apaļo zīmogu un paša Orlova parakstu, teikts, ka par dievkalpojumiem svē-

tajā namā un citās vietās mācītājam ik mēnesi izmaksā 30 rubļu lielu honorāru, viņam nav jāmaksā par dzīvokli un visiem komunāliem pakalpojumiem. Pateicoties šādam līgumam, no mācītāja iekasēja nodokli no minētā apmēra ienākumiem, lai gan patiesībā tie bija daudz lielāki.

Reliģiskā kulta kalpiem parasti vārdi atšķiras no darbiem. «Visādam grēkam ir sava atlaide», saka Orlovs, klāstot visiem pazīstamo ticības morāli. Cerot uz «grēku piedošanu», dzīvo arī daži citi Jēkabpils vec ticībnieku draudzes «svētie». Lūk, piemēram, Vasilijs Buklagins. Sis dieva kalps nekaunējās apkārt pircējus kokmateriālu tirdzniecības noliktavā, kur viņš strādā. Piemēram, pilsonē Karpova noliktavas grāmatvedībā noformēja dokumentus par 4000 gabalu jumta skaidu pirkšanu un iemaksāja kasē 38 rubļus. Tā kā noliktavā skaidu nebija, Buklagins ieteica viņai braukt uz Daudzevu saņemt preci. Kad Karpova atbildēja, ka viņai nav laika un transporta tik tālu braukt, Buklagins ierosināja atdot visus dokumentus viņam, piemaksāt 6 rubļus par skaidu piegādāšanu. Tomēr vairāk nekā pusotra gada laikā viņš precī nepieņēdāja un beigās paziņoja, ka dokumenti nozaudēti. Kad apkārtā pircēja griezās kokmateriālu tirdzniecības noliktavā, tur izrādījās, ka pēc dokumentiem Karpova esot saņēmusi skaidas... Kam isti Buklagins pārdeva tālāk šīs skaidas, droši vien tikai viņam un... dievam zināms.

Daudziem Jēkabpils pilsētas iedzīvotājiem, it sevišķi vec ticībnieku draudzes locekļiem, dzīvi atmiņā palicis skandalozais notikums ar bijušo mācītāju Jermolaju Parfenovu. Valsts arhīvā glabājas draudzes locekļu Ranceva un Razvožajeva iesniegums, kuri rakstīja: «Mācītājs J. Parfenovs nepieklājīgi uzvedas, konkrēti: pārāk daudz dzer, ir intīmā sakarā ar savu kalponi Marutu.» Draudzes locekļu sanāksmes, ko vadīja jēkabpīlētis Ivans Kitojs, protokolā rakstīts, ka mācītājs Parfenovs pusnaktī pasaucis pie sevis mājās draudzes locekļa G. sievu, piedzirdījis un atstājis pārnakšot. Līdzīgs bija gadījums ar pilsoni Mariju K.

Atmiņā nāk ne mazāk apkaunojošs gadījums, kas notika Ziemassvētku priekšvakarā Daugavpils rajona Maskavas sādžas Višķu vec ticībnieku draudzes lūgšanu namā. 1958. gada 5. janvārī mācītājs Sergijs Leonovs, līdzīgi kā «Paisija tēvs», neskatoties uz savu iepriekšēmo amatu un reliģiskām tradīcijām, organizēja savā dzīvoklī (tas atradās zem viena jumta ar dievnamu) iedzēršanu. Šajā laikā pie garīgā tēva durvīm piekļauvēja draudzes locekli, Višķu ciema iedzīvotāju Auklīnu S. Viņa atnāca pie Leonova palūgt svētību eļļu. Tā vietā Sergija tēvs savai «garīgajai meitai» Auklīnai ielēja glāzi degvīna, pacienāja ar ceptu desu, olu kulteni. Kad ticīgā sieva sāka pārmest, ka to ēst gavēnī grēks, cienīgtēvs to izsmēja un teica, ka otrā dienā par viņu aizlūgšot un grēks tiksot noņemts...

Naktī «Sergija tēva» draugs Oļegs Ignaševs paša cienīgtēva klātbūtnē izvaroja noreibušo draudzes locekli Auklīnu. Cīnoties ar sievieti, viņš saplēsa tai kleitu, apakšveļu un zeķes, un tikai ap četriem rītā basām kājām, uz kailas miesas uzmetā mētelī S. atskrēja meklēt patvērumu un aizsardzību pie iecirkņa milicijas pilnvarotā Bubnovska.

Savā darbā man iznācis daudz sastapties ar faktiem par dažādu reliģisko kultu novirzienu kalpu amorālo dzīves veidu. Var minēt gadījumu, kad Subates ciemata katoļu ksendzs sadarbojās ar noziedznieku grupu, kas zaga malku no Subates patērētāju biedrības. To izlietoja dievnama un paša garīgā tēva dzīvokļa vajadzībām. Pie tam, pērkot nozagto malku par lētu cenu, ksendzs neaizmīrsa atskaites draudzes valdei norādīt, ka tā pirkta par kokmateriālu tirdzniecības noliktavas cenām.

Varētu stāstīt par Liksnas katoļu

baznīcas ksendzu, kas deva melīgus paskaidrojumus par kādas savas draudzes locekles slimību, ar to it kā izskaidrojot viņas neierašanos darbā. Tomēr faktiski izrādījās, ka šajā dienā viņš to salaulāja...

Bet vai vērts aprakstīt dažādus nekrietnus gadījumus, kuru dalībnieki bijuši dažādu kultu kalpi — cienīgtēvi, sludinātāji, ksendzi utt. Mūsu nolūks nav taču atstāt viņu nevēlēšības, jo par to vainīgos soda pēc likuma pantiem. Tikai gribētos, lai laudis, kuri nokļuvuši «svēto tēvu» un reliģijas maldu purvā, saprastu, ka sludinātāji un mācītāji paši netic dievam, tai mācībai, ko viņi sludina no kānceles. Dzīvē šie cilvēki rupji pārkāpj ne tikai sludināto svēto mācību likumus, bet arī morāles principus.

* * *

Sī gada 17. aprīlī Jēkabpils kultūras namā notika rajona tautas tiesas atklāts process. Uz apsūdzēto sola sēdēja bijušais vec ticībnieku draudzes gans Paisijs Orlovs. Kultūras nama plašajai zālei bija grūti uzņemt visus, kas vēlreiz vēlējas paši savām ausīm pārliecināties par kulta kalpu liekulīgo svētību. Starp klātesošiem bija arī ne mazums «svētā» Paisija bijušo draudzes locekļu — tagad viņi varbūt sapratis, cik netīrs zaķis ir bijusi viņu tā saucamā svētā ticība.

Ar gandarījumu klātesošie uzņēma tautas tiesas spriedumu, ar kuru P. Orlovs tika notiesāts ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem.

Jēkabpils rūpkombināta basketbolisti pirms spēles.

Plaviņu 1. vidusskolas vingrotāju uzvara

Plaviņu 1. vidusskolas sporta zālē nesen pulcējās vingrotāju komandas no Ogres, Viļānu un Jēkabpils rajonu skolām, lai cīnītos par tiesībām piedalīties komjauniešu varoņa Džema Bankoviča piemiņai veltītā kausa izcīņas finālsacensībās Rīgā.

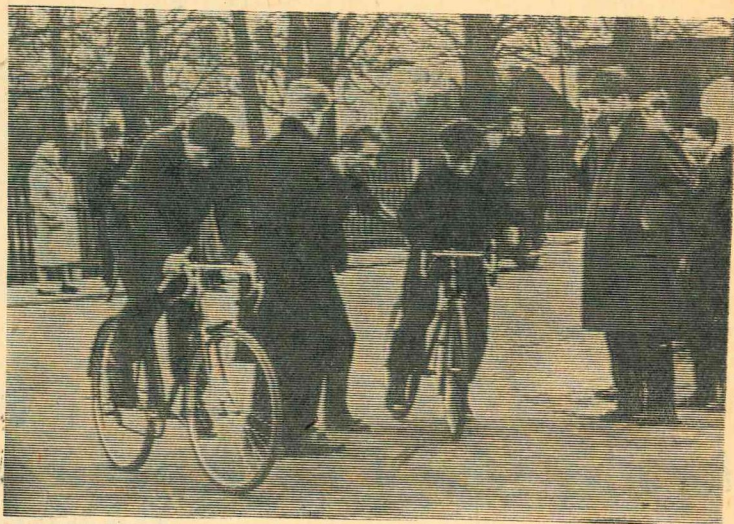
Sacensību pirmajā dienā spēkiem mērojās jaunāko klašu skolēni. No zēniem labāk vingrojums izpildīja Plaviņu 1. vidusskolas 4. klases skolnieks G. Pakalns (36,8 p.). Otrā vietā palika viņa klases biedrs I. Krapšs (34,6 p.). Tikai par 0,1 punktu no viņa atpalika J. Maliģins (Plaviņu 1. vidusskola) un Ignatjevs (Jēkabpils 2. vidusskola). Arī meiteņu grupā par uzvarētāju kļuva Plaviņu 1. vidusskolas skolniece A. Čelīna (36,2 p.), atstājot aiz sevis Isajevu un Artemjevu (abas no Jēkabpils 2. vidusskolas).

«Jaunā vingrotāja» klasē jau startēja kā 5.—8. klašu, tā arī 9.—11. klašu skolēni. 5.—7. klašu grupā par uzvarētājiem kļuva: zēniem — V. Kozlovskis (54,7 p.) un J. Pīrāgs (54,6 p.), meitenēm — V. Plinte (45,3 p.) — visi no Plaviņu 1. vidusskolas. 9.—11. klašu grupā mūsu vingrotāji startēja augstākajās klasēs. Par uzvarētājiem kļuva Viļānu vidusskolas pārstāvji V. Stepanovs un S. Butova.

Otrajā jaunatnes sporta klasē arī ievērojami labāk bija sagatavoti

Fiziskā kultūra un sports

Ielu stafete...

Stafetes nodošana riteņbraucējiem.

Tradicionālajā ielu stafetē Jēkabpilī 1. Maijā piedalījās pilsētas vidusskolu komandas. Uzvarēja un laukraksta «Brīvā Daugava» ceļojošo kausu šoreiz saņēma Krustpils

I vidusskolas komanda (Berta Bernatoviča, Guntis Kalve, Arkādijs Vocišs, Silvija Loče, Guntars Rasiņš un Irēna Jankovska).

...un basketbols

Jēkabpils 1. vidusskolas sporta zālē notika svētkiem veltītais basketbola zibturnīrs, kurā piedalījās 3 sieviešu un 7 vīriešu komandas. Stipri pārkāps par savām pretiniečēm — Jēkabpils 1. vidusskolas un tehnikuma komandām izrādījās Jēkabpils II vidusskolas basketbolistes, izcīnot pārliecinošu 1. vietu.

Spraigi risinājās vīriešu grupas sacensības, jo komandu sastāvos spēlēja gandrīz visi apvienotā rajona labākie basketbolisti. Jau pirmajā spēlē aizraujoša cīņa iedegās starp rūpkombināta un Krustpils komandām. Tikai ar vienu punkta pārsvaru rūpkombināta spēlētāji panāca uzvaru (29:28). Nākamajā spēlē Biržu internātskolas jaunieši pārliecinoši pieveica tehnikuma komandu (38:20). Teicami spēlējošie nereti šis savukārt panāca vairāk kā pārliecinošu uzvaru (41:10) pret 1. vidusskolu.

Sacensoties uzvarētājam komandām, rūpkombināts ar 50:21 pieveica Biržus, bet Neretas patērētāju biedrības komanda — II vidusskolu (49:20). Spraigi risinājās cīņa par pirmo vietu starp Neretas un rūpkombināta komandām. Abu komandu spēlētāji pašreizējā cīņā par pirmo vietu, jo spēlei bija arī principiāls raksturs: kura no komandām pašlaik spēcīgākā rajonā? Spēles noslēgumā veiksmīgāki izrādījās jēkabpīlieši, panākot uzvaru ar 48:39.

A. Vilnis

Šā gada 5. maijā Jēkabpils rajona kultūras namā notiks svinīgā sanāksme veltīta

PRESES DIENAI UN LAIKRAKSTA «PRAVDA» 50. GADADIENAI.

Programmā: referāts, mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi.

Sākums plkst. 20.

5. maijā plkst. 20 svinīgā sanāksme veltīta

PRESES DIENAI UN «PRAVDAS»

50. GADADIENAI

notiks arī Livānu kultūras namā.

Redaktora v. Z. TILTIŅA

Pārdod māju Jēkabpilī, Plaviņu ielā 2.

Viesītes invalīdu namam vajadzīgi: cūkkope (atalgojums līdz 65 rubļ. mēnesī), traktorists un laukstrādnieks. Pieteikties pa tālruni Viesīte 26 vai personīgi.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni redakto-

ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502. Literāriem līdzstrādnie-

kiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7, Krustpils centrālās abonē-

tiem — Krustpils 353. Redakcijai Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского районного коми-

тета КП Латвии и районного Совета депутатов трудящихся, город Екабпилс, Латвийская ССР.